

[Kjeld Olesen.]

over for sin regeringskollega, for at denne sag kan behandles øjeblikkeligt og utraditionelt.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg kan bekræfte, som det jo også blev oplyst i mit første svar, at man netop har forsøgt at få spørgsmålet fremmet ved utraditionelle metoder. Da vi, som jeg også har givet udtryk for, betragter det som vigtigt, vil disse utraditionelle metoder stadig blive forsøgt med al den kraft, der er til rådighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kai Moltke* til ministeren for nedrustningsspørgsmål:

„Hvordan er ministerens stilling til de bestræbelser, der i øjeblikket udfoldes fra stater i både øst og vest for at få tilvejebragt internationale aftaler eller en konvention, der forbyder, at fly og eventuelt u-både, som medfører atomvåben, færdes uden for de pågældende atommagters egne land-, sø- og luftterritorier?“

Skriftlig begrundelse:

Når nævnte spørgsmål rejses, står det i forbindelse med den internationale debat, der er rejst i forbindelse med traktatudkastet mod spredning af atomvåben og det amerikanske flynedstyrt med brintbomber ved Thule ud for den grønlandske kyst den 21. januar i år.

Spørgsmålet om en aftale eller konvention, der forbyder stormagtsfly udrustet med atom- eller brintvåben at overflyve fremmed territorium, er sidst blevet rejst af Danmarks allierede i NATO, Canadas regering. Ifølge en udførlig dansk radioudsendelse sidste onsdag har den canadiske regering meddelt, at den overvejede at gøre forlængelsen af den gældende tosidige forsvarsaftale med USA afhængig af, at der fra amerikansk side blev givet garantier for, at USAs strategiske fly medførende atomvåben i fremtiden ikke passerede det canadiske luftrum på vej til Grønlandshavet.

Tidligere er samme aktuelle problem blevet rejst på den internationale Genèvekonference for nedrustning, idet Sovjet-

unionens repræsentant på denne, hr. Rosjtchin, på mødet den 1. februar foreslog en international aftale, der forbød fly medførende atomvåben at foretage overflyvninger uden for atommagternes egne territorier. I den sovjetiske erklæring i Genève hed det under henvisning til flystyrtet ved Thule:

„Vi kan ikke ignorere den påtrængende nødvendighed af forholdsregler af denne art, der forbyder fly, der bærer atomvåben, at foretage flyvninger uden for de pågældende staters egne nationale grænser.“

Den danske regering kunne som et bidrag til fortsat europæisk afspænding være med til at kræve og støtte internationale aftaler af nævnte art ud fra vore danske deklamationer siden 1957, der stadig har understreget, at atomvåben ikke må placeres på eller transporteres over dansk land-, sø- og luftterritorium.

Jeg vil samtidig gerne benytte lejligheden til at efterlyse en klar regeringsbeslutning om, at resultaterne af foretagne undersøgelser vedrørende overflyvninger af grønlandsk område med atomvåben — derunder rapporter fra danske repræsentanter ved Thulebasen — samt resultaterne af de med USA førte forhandlinger snarest muligt forelægges folketingets medlemmer til grundig information og efterfølgende debat.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kai Moltke: Jeg har givet en skriftlig, temmelig udførlig begrundelse af spørgsmålet og skal ikke her gå i enkeltheder med alle dets sider. Det er jo en kendsgerning, at det er et spørgsmål, som trænger sig mere og mere på, at få en konvention eller international aftale mod overflyvning med atomvåben over andre landes territorier.

Jeg kan lige tilføje, at efter at jeg har nævnt, at Canada og Sovjetunionen rejste spørgsmålet i Genève, er der hertil kommet en lignende aktion fra regeringen på Cypern.

Til det sidste spørgsmål om nødvendigt materiale vedrørende det konkrete tilfælde på Grønland må jeg sige, at der jo stadig er en uro, som også breder sig inden for regeringspartiernes rækker. Jeg skal således